

Αστερισμοί, Στ. Χαχάλη (Κριτική)

Μαρία Κρύου

Αστερισμοί

Ποιητικότητα, μοντέρνα σκηνοθεσία και στερεές ερμηνείες από τη Στεφανία Γουλιώτη και τον Μάκη Παπαδημητρίου, σε ένα έργο δύσκολο, που είναι εμπνευσμένο από τη θεωρία των παράλληλων συμπάντων.

Ξέρεις γιατί δεν μπορείς να αγγίξεις τον αγκώνα με τη γλώσσα σου; Γιατί στον αγκώνα κρύβεται το μυστικό της αθανασίας και άμα τον αγγίξει η γλώσσα σου, μπορεί και να μην πεθάνεις ποτέ. Έτσι και το έκαναν όλοι αυτό, θα γινόταν χάος. Γιατί δεν ζεις επ' άπειρον, στους αιώνες των αιώνων». Έτσι δυναμικά και με αυτήν τη λίγο υπαρξιακή, λίγο μεταφυσική δήλωση ξεκινά η παράσταση, όπως και η πρώτη γνωριμία της νεαρής θεωρητικού της φυσικής Μάριαν (Στεφανία Γουλιώτη) με τον επίσης νεαρό, πρακτικό τύπο και μελισσοκόμο στο επάγγελμα Ρόλαντ (Μάκης Παπαδημητρίου).

Ο Ρόλαντ της απαντά σχεδόν μονολεκτικά και μέσα στα επόμενα πέντε λεπτά η συζήτηση επαναλαμβάνεται με κάποιες προσθήκες στους διαλόγους και με τους δύο ηθοποιούς να έχουν αλλάξει ελαφρώς τη στάση του σώματός τους. Η κουβέντα προχωρά, εξελίσσεται, οι δυο τους έρχονται πιο κοντά, μαθαίνουμε για τη ζωή τους, μας αποκαλύπτουν τις σκέψεις τους και -με τη βοήθεια των ιδιαίτερων, φουτουριστικών φωτισμών του Σάκη Μπιρμπίλη- η συνάντησή τους παίρνει τη μορφή ενός μοτίβου που επαναλαμβάνεται ατέρμονα, με προσθήκες και αλλαγές στη στάση του σώματος μέσα σε ένα σκηνικό κατάλευκο (από τον

Παντελή Μάκκα), το οποίο οριοθετείται και μεταμορφώνεται από τα γραμμικά σχέδια του φωτισμού.

Ο Βαγγέλης Θεοδωρόπουλος αναζήτησε το πιο πρόσφορο μέσο για να εισέλθει στο σύμπαν του έργου, το οποίο μιλά για το χρόνο με έναν πρωτότυπο για τα θεατρικά δεδομένα τρόπο, με τη θεωρία του Πολυσύμπαντος. Το έργο εισάγει δηλαδή την υποψία πως το σύμπαν που αντιλαμβανόμαστε μπορεί να μην είναι μοναδικό. Μπορεί η Μάριαν με τον Ρόλαντ να συναντήθηκαν και να ομολόγησαν τον έρωτά τους με την πρώτη ματιά, μπορεί πάλι σε κάποιο άλλο παράλληλο σύμπαν να χρειάστηκαν περισσότερο χρόνο. Από το έργο αναδύονται οι φιλοσοφικές, ιδεολογικές κι επιστημονικές αγωνίες του Νικ Πέιν μέσα από μια ιστορία ζωής και θανάτου, η οποία όμως δεν κλιμακώνεται δραματουργικά, ενώ απουσιάζει η ρυθμική ποικιλία.

Το ίδιο το έργο μοιάζει να μην έχει την πυγμή να μας μεταδώσει τη (φιλο)σοφία ή την επιστημονική θεωρία του Πολυσύμπαντος. Έχει μεν ενδιαφέρον, αλλά φαίνεται λίγο περίπλοκο και ίσως αδιάφορο για όποιον δεν μοιράζεται αυτού του είδους τις υπαρξιακές ή επιστημονικές αναζητήσεις. Μοιάζει μάλλον με μια δραματοποιημένη πραγματεία πάνω στη φυσική. Στο τολμηρό, αλλά άκρως ενδιαφέρον εγχείρημα του σκηνοθέτη να παρουσιάσει το ιδιόρρυθμο αυτό έργο, οι θαυμάσιες ερμηνείες της Στεφανίας Γουλιώτη και του Μάκη Παπαδημητρίου είναι εκείνες που κάνουν την κοσμολογία να διασταυρωθεί με την αληθινή ζωή και τη μεταφυσική με το ρεαλισμό. Και οι δύο πλέκουν έναν ρόλο διάφανο όσο κι αινιγματικό και αναδεικνύονται σε στυλοβάτες και άξονες της παράστασης.

Βρήκαμε επίσης ωραίο το στήσιμο και πολύ χρήσιμη την ιδέα να προβάλλεται στην αρχή της παράστασης μια συζήτηση ανάμεσα στους καθηγητές Αστροφυσικής του Πανεπιστημίου Αθηνών Μάνο Δανέζη και Στράτο Θεοδοσίου.

ΘΕΑΤΡΟ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΟΣΜΟΥ Αντισθένους 7 & Θαρύπου, 2109212900. Διάρκεια 70´.

Μαρία Κρύου, [Αστερισμοί \(Κριτική\)](#), [Αθηνόραμα](#), 09/01/2014

Δραστηριότητες

1. α) Θεωρείτε την παραπάνω παρουσίαση/κριτική της θεατρικής παράστασης κατατοπιστική; Διαβάζοντάς την σας κινεί το ενδιαφέρον να παρακολουθήσετε την παράσταση; Ναι ή όχι και γιατί.

β) Να συγκρίνετε το παρόν κείμενο της Μ. Κρύου για την παράσταση Αστερισμοί με το κείμενο της [Στ. Χαχάλη](#) για το ίδιο θέμα. Πού οφείλονται, κατά τη γνώμη σας, οι διαφορές; (στην απάντησή σας να λάβετε υπόψη και το μέσον στο οποίο δημοσιεύεται η καθεμιά).
2. Πώς συνομιλούν η Επιστήμη με την Τέχνη στο θεατρικό έργο Αστερισμοί;
3. Να ανατρέξετε στο άρθρο [5 λόγοι ότι ζούμε σε ένα πολυσύμπαν, Διαφωνίες των φυσικών και κύρια άποψη](#) και να συζητήσετε το θέμα με τον καθηγητή της Φυσικής.
4. Στο έργο Αστερισμοί «*δύο άνθρωποι συναντώνται στα διάφορα σύμπαντα και παράλληλα εξελίσσεται αναλόγως με διαφορετικό τρόπο, η πορεία της σχέσης τους, γιατί, όπως γράφει ο συγγραφέας: Στην πιο απλή μορφή της η θεωρία των Κβαντικών Πολλαπλών Συμπάντων προβλέπει έναν κόσμο, όπου αμέτρητα αντίγραφα του καθενός μας ζούνε τελείως διαφορετικές ή ελάχιστα παραλλαγμένες ζωές*». Μπορείτε να περιγράψετε μια μικρή σκηνή από την καθημερινότητά σας να εξελίσσεται σε δύο παράλληλα σύμπαντα; (περιγραφή, αφήγηση, διάλογος).
5. Ο Παντελής Μπουκάλας στο κείμενο [Παράλληλα σύμπαντα](#) ξεκινάει από την ίδια αφετηρία με το θεατρικό έργο *Αστερισμοί*. Η απόπειρα εφαρμογής, όμως, της επιστημονικής θεωρίας επιχειρείται στο πεδίο της πολιτικής.
  - α) Ποιο είναι το θέμα του κειμένου και ποια άποψη υποστηρίζει ο Μπουκάλας; Τι επιτυγχάνει αξιοποιώντας τη θεωρία των Παράλληλων συμπάντων στο κείμενό του;
  - β) Οι περισσότεροι συλλογισμοί (όσον αφορά το είδος των προτάσεων) που αναπτύσσονται στο κείμενο του Μπουκάλα είναι υποθετικοί. Για ποιον λόγο;
  - γ) Στο κείμενο του Μπουκάλα είναι εμφανής η χρήση της ειρωνείας. Να βρείτε σχετικά παραδείγματα και να δικαιολογήσετε αυτή την επιλογή του συντάκτη του κειμένου.
  - δ) Σε ποιο άλλο πεδίο, πιστεύετε, θα είχε ενδιαφέρον η προβολή της θεωρίας των *Κβαντικών Πολλαπλών Συμπάντων*; Να γράψετε ένα σύντομο κείμενο και να εξηγήτε γιατί.